

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

29 март 1979 година*

„Сачмени лагери”

По дело 113/77

с предмет искане за отмяна на член 3 от Регламент (ЕИО) № 1778/77 на Съвета от 26 юли 1977 г. относно въвеждането на антидъмпингово мито върху сачмени лагери и заострени ролкови лагери с произход Япония (ОВ L 196, стр. 1).

NTN Toyo Bearing Company, Ltd., Осака, (Япония)

NTN Bearings — GKN Ltd., Burntwood (Обединено кралство)

NTN Walzlager (Европа) **GmbH, Erkrath-Underfeldhaus** (Федерална република Германия)

NTN Sidag, Schweighouse (Франция),

за които се явяват: г-н W. Stoecker и г-н Malte Sprenger, адвокати към Адвокатска колегия Дюселдорф, д-р Werner von Simson, професор по право в Университета Fribourg-en-Brigau, и г-н Martin von Simson, адвокат от Middle Temple, Лондон, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-жа Claude Penning, адвокат, 43, avenue du Dix-Septembre,

ищци,

срещу

СЪВЕТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ, за който се явяват: г-н Н.-J. Lambers в качеството на представител, г-н Francis Patrick Neill, Queen's Counsel, Gray's Inn, Mark Waller, адвокат, Gray's Inn, и Lawrence Collins, адвокат от Herbert Smith & Co., Лондон, съветници, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Van den Houten, Европейска инвестиционна банка, Place de Metz,

ответник

и

---

* Език на производството : английски.

FEBMA (Fédération of European Bearing Manufacturers' Associations), Франкфурт, за която се явяват: г-жа Dietrich Ehle от Адвокатска колегия Кьолн, подпомагана от Mc Terence M. Lane, адвокат от Лондон, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на Jeanne Housse, съдебен изпълнител, 21, rue Aldringen, встъпила страна,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher,, председател, г-н J. Mertens de Wilmars и Mackenzie Stuart, председатели на състав, г-н А. М. Donner, P. Pescatore, M. S0rensen, А. O'Keeffe, G. Bosco и А. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н J.-P. Warner,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба от 19 септември 1977 г., постъпило в деловодството на Съда на 20 септември 1977 г., ищите, NTN Toyo Bearing Company, Ltd. (наричано по-нататък: NTN), NTN Bearings — GNK Ltd., NTN Wälzlager (Европа) GmbH и NTN Sidag (наричани по-нататък : клонове) са предявили пред Съда иск на основание член 173 от Договора срещу Съвета за отмяна на член 3 от Регламент (ЕИО) № 1778/77 на Съвета от 26 юли 1977 г. относно въвеждане на антидъмпингово мито върху сачмени лагери и заострени ролкови лагери с произход Япония (ОВ L 196, стр. 1), доколкото този член засяга тяхната правна сфера.

2. С искова молба от 5 октомври 1977 г. Fédération of European Bearing Manufacturers' Associations (наричана по-нататък „FEBMA”), е поискала да встъпи в процеса като подпомагача Съвета – ответник страна. Встъпването беше допуснато с определение на Съда от 26 октомври 1977 г.

3. В началото на 1977 г. Комисията съгласно член 10 от Регламент (ЕИО) № 459/68 на Съвета от 5 април 1968 г. относно защита срещу дъмпинг или предоставяне на премии или субсидии от държави, които не са членки на Европейската икономическа общност (Официален вестник, специално издание на английски език, 1968 г. (I), стр. 80) започна проучване на въпроса, за да провери дали са наложителни защитни мерки срещу дъмпинга, осъществяван от производители на японски сачмени и изострени ролкови лагери.

4. Съгласно член 10 във връзка с член 15 от Регламент № 459/68 Комисията въведе с Регламент (ЕИО) № 261/77 от 4 февруари 1977 г. (Официален вестник 1978 г., L 34, стр. 10) временно антидъмпингово мито от 20 %, намалено на 10 % по отношение на двама производители, за сачмени лагери, изострени ролкови лагери и части към тях с произход Япония. Срокът на действие на временното

мито бе удължен с Регламент (ЕИО) № 944/77 на Съвета от 3 май 1977 г. (Официален вестник 1977 г., L 112, стр. 1) съгласно член 16 от Основния регламент № 459/68.

5. В хода на производството, образувано от Комисията четирите основни японски производители, включително NTN, на 20 юли 1977 г. са поели доброволно задължения съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № 459/68 да преразгледат цените си, така че да отпадне допустимия предел на дъмпинга. Поетите задължения доведоха до 20 % увеличение на износните цени на японските производители.

6. Регламент (ЕИО) № 1778/77 на Съвета от 26 юли 1977 г. въведе съгласно член 17 от Регламент № 459/68, окончателно антидъмпингово мито от 15 % за въпросните продукти и спря прилагането на това мито. Член 3 от цитирания регламент, който е предмет на иска, предвижда относно продуктите, изнасяни от четирите основни японски производители, окончателно събиране на сумите, обезпечени чрез антидъмпингово мито, посочено в Регламенти 261/77 и 944/77.

По допустимостта на иска

7. Съветът направи възражение за недопустимост на иска, твърдейки че оспорваният член е част от регламент и поради това ищците не са активно легитимирани да искат отмяната му съгласно втория параграф на член 173 от Договора. Съветът твърди, че в настоящия случай не става въпрос за решение, прието под формата на регламент, доколкото Регламент № 1778/77 в действителност представлява общо правило, което влияе върху всички въпросни продукти с произход от Япония и което трябва съгласно член 19, параграф 1 от Регламент № 459/68 на Съвета от 5 април 1968 г. относно защита срещу дъмпинг или предоставяне на премии или субсидии от държави, които не са членки на Европейската икономическа общност (Официален вестник, специално издание на английски език, 1968 г. (I), стр. 80) да бъде приет под формата на регламент.

8. В отговор ищците твърдят, че оспорваният член, макар и да е формулиран абстрактно, в действителност засяга единствено първия ищец и още трима японски производители на въпросните продукти (наричани по-нататък „основни производители”), както и техни клонове в Общността. Предварителното проучване, проведено преди приемането на Регламент № 1778/77, бе ограничено до проверки, извършени в предприятията на европейските клонове, и след това в предприятията на основните производители в Япония. Специфичният характер на мерките се потвърждава от член 3 от Регламент № 1778/77, който предвижда събиране на сумите, обезпечени чрез временно мито, само относно продукти, произведени и изнесени от основните производители. Следователно, оспорваният член представлява решение, което засяга единствено основните производители и техните клонове, и по тази причина трябва да се счита за решение, имащо действие спрямо тях, прието под формата на регламент.

9. Преди да разглеждането по допустимостта на иска, следва да се отбележи, че NTN и неговите клонове са достатъчно тясно свързани помежду си, за да може Комисията да приеме, че в периода на проучване, е било необходимо да се прилагат спрямо тях специалните разпоредби относно износните цени, посочени в

член 3, параграф 3 от Основния регламент № 459/68. При тези обстоятелства не е необходимо, що се отнася до въпроса дали оспорваната мярка засяга пряко и непосредствено ищците, да се прави разграничение между производителите, от една страна, и вносителите, от друга страна.

10. Регламент № 1778/77 съдържа три основни разпоредби:

(I) Член 1 въвежда окончателно антидъмпингово мито от 15 % върху въпросните продукти с произход от Япония и спира прилагането на това мито, без да се засяга разпоредбата на член 2.

(II) Член 2 урежда контрола относно спазването на задълженията, поети от основните японски производители, и предоставя на Комисията право да прекрати спирането на митото, ако установи заобикаляне, нарушаване или отказ от тези задължения.

(III) Член 3 предвижда относно продуктите, произведени от основните производители, събирането на суми, обезпечени чрез временно мито, прилагането на временно мито в съответствие с разпоредбите на предходни регламенти.

11. Член 3 представлява съответно колективно решение, свързано с конкретно индивидуализирани адресати. Въпреки че събирането на сумите, обезпечени чрез временни антидъмпингови мита, само по себе си пряко засяга правната сфера на всеки вносител на въпросните продукти, подлежащи на такова облагане, особеното, което отличава член 3, е, че той не засяга всички вносители, а само тези, които внасят продукти, произведени от четирите основни японски производители, посочени в цитирания член. Твърдението на Съвета и на подпомагащата страна, че само въведените мерки, приети от националните власти, влияят пряко на правната сфера на вносителите, и че поради това тези производители трябва да отнесат спора пред компетентните национални съдилища, не отчита факта, че въвеждането на тези мерки е напълно автоматично, и още повече, че е в съответствие с приемането единствено на общностни правила, а не и на междинни национални разпоредби.

12. Следователно, член 3 от Регламент № 1778/77 засяга пряко и непосредствено тези вносители. От това следва, че исквете, предявени от клоновете в качеството им на вносители на продукти на NTN, са допустими. Вследствие на това, искът, предявен от NTN срещу член 3 от Регламент № 1778/77, също е допустим.

По основателността на иска

13. Ищците насочват иска си срещу член 3 от Регламент № 1778/77, като твърдят, наред с други оплаквания срещу този член, че Регламент № 459/68 не позволява въвеждането на окончателно антидъмпингово мито едновременно с поемането на задължения от страна на производителите да преразгледат цените си. Ищците твърдят, че след като събирането на сумите, обезпечени с временно мито, е било възможно само в контекста на въвеждането на окончателно антидъмпингово мито, то за съществуването на член 3 няма правно основание.

14. Съветът и подпомагащата страна отговарят, че оспорваният регламент се основава не само на основния регламент, но също и на член 113 от Договора, съгласно който Съветът има право да приема регламенти ad hoc независимо от

разпоредбите на Регламент № 459/68. Следователно, трябва да се приеме, че Съветът е упражнил именно това свое право в настоящия случай. В заключение, както проучването на Комисията установи, съществуването на дъмпингов марж, нанасящ вреди на промишлеността на Общността в размер най-малко 15 %, и както NTN чрез поемането на задължения мълчаливо е признал наличието на дъмпингов марж в размер от 20 %, не би било достатъчно да се открие ново проучване при неспазване на поети задължения. В този случай по-подходяща мярка би било прекратяването на спирането на окончателното мито въз основа на категорично установени факти.

15. Член 14, 1 от Основния регламент (ЕИО) № 459/68, изменен с Регламент (ЕИО) № 2011/73 на Съвета от 24 юли 1973 г. (Официален вестник 1973 г., L 206, стр. 3), предвижда, че „ако се окаже ..., че защитните мерки не са необходими ..., производството се прекратява”. Член 14, параграф 2 гласи:

„а) разпоредбите на предходния параграф се прилагат и когато в хода на проверка на фактите износителите поемат доброволно задължения да преразгледат цените си, така че дъмпинговият марж да се премахне или да преустановят износа на въпросните продукти за Общността, при условие че Комисията, след като изслуша становищата, изразени в комитета, счете това решение за приемливо.

б) в случай, че Комисията, действаща съгласно разпоредбите на предходната алинея, приеме посочените по-горе задължения, проучването за нанесените вреди във всички случаи трябва да се довърши, ако износителите поискат това, или, след като изслуша становищата, изразени в комитета, вземе такова решение. Ако Комисията, след като изслуша становищата, изразени в комитета, реши, че не са причинени вреди, задълженията, поети от износителите, отпадат автоматично, освен ако износителите твърдят, че не са налице основания за отпадане.

в) фактът, че износителите не поемат подобни задължения по своя инициатива или отхвърлят предложението на Комисията за поемане на такива задължения, в никакъв случай не се явява преюдициален за разрешаването на спора. Все пак, Комисията може, по свое усмотрение, да реши, че ако дъмпинговият внос продължи, е налице по-голяма опасност за причиняването на вреди.

г) ако Комисията установи, че е налице заобикаляне, нарушаване или отказ от задължението на износителите, в резултат на което е необходимо прилагането на защитни мерки, следва незабавно да уведоми държавите-членки и да възобнови производството по проверка на фактите в съответствие с член 10.

д) Разпоредбите на член 18, параграф 1 се прилагат съответно към задължения, поети от износителите на основание цитирания член. Промени в тези задължения могат да се правят в съответствие с процедурата, посочена в същия член”.

16. От друга страна, ако процедурата по проверка продължи, член 17 от регламента предвижда:

„1. В случай, че окончателно установените факти показват, че е налице дъмпинг или вреди, и че интересите на Общността изискват намеса на ниво Общност, Комисията, след като изслуша становищата, изразени в комитет, представя предложението си на Съвета. Това предложение трябва да обхване и въпросите, разгледани в параграф 2.

2. а) Съветът приема решение с квалифицирано мнозинство. Ако се прилага член 15, параграф 1, Съветът взема решение съгласно разпоредбите на член 15, параграф 2 каква част от сумите, обезпечени чрез временно мито, се събира окончателно.

б) не се взема решение за окончателно събиране на такива суми, докато с оглед категорично установените факти не се докаже, че са причинени значителни вреди (а не е налице само заплахата за причиняване на значителни вреди или значително забавяне в създаването на общностна индустрия) или че тези вреди биха настъпили, ако не се предприемат временни мерки”.

17. В контекста на тези разпоредби е незаконосъобразно едни и същи антидъмпингови процедури да бъдат прекратени, от една страна, от Комисията с поемането на задължения от износителя или износителите да преразгледат цените си, а едновременно с това, от друга страна, с налагането от Съвета, по предложение на Комисията, на окончателно антидъмпингово мито.

18. Не е възможно да бъде приет доводът, че в настоящия случай задълженията са поети само след разглеждане на въпроса, тъй като разглеждането приключва само след като Комисията направи своето предложение до Съвета. В настоящия случай не се спори, че задълженията са поети на 20 юни 1977 г. преди срещата на консултативния комитет (предвидена в член 12, параграф 2 от Регламент № 459/68), която е проведена на 21 юни 1977 г. Комисията препраща към тези задължения в своето предложение до Съвета от 4 юли 1977 г. и се произнася, че те са „приемливи”. Съветът се позовава на същите задължения като валидно поети както в съображенията в преамбюла на Регламент (ЕИО) № 1778/77, така и в разпоредбите на същия регламент. Неуведомяването от страна на Комисията, че приема тези задължения до 3 август 1977 г., не означава, че приемането е било поставено единствено „под условие” от спряното налагане под формата на санкция на окончателно антидъмпингово мито.

19. Напротив, съгласно посочения по-горе член 14, поемането на задължение от износител да преразгледа цените си води до прекратяване на производството, което прави невъзможно прилагането на член 17 от Регламент № 459/68. Като предвижда, че производството се прекратява, само ако „Комисията, след като изслуша становищата, изразени в комитет, прецени това за приемливо”, член 14 по никакъв начин не подсказва, че Комисията, а по целесъобразност и Съветът, могат да продължат производството до фазата, предвидена в член 17 и да приемат задължението само едновременно с въвеждането на окончателно антидъмпингово мито.

20. Подобна комбинация от мерки, които по своята същност са противоречиви, в действителност е несъвместима със системата, установена в основния регламент. Доводът, основан на ефективността на подобна комбинация за целите на наблюдението на изпълнението на задълженията и санкциониране на нарушенията, следователно не може да бъде приет, тъй като разпоредбите на Регламент № 459/68, и по-специално тези на член 14, параграф 2, буква г), предвиждат в такъв случай Комисията да възобнови производството по установяване на фактите в съответствие с член 10. Тази разпоредба предполага, че Комисията може, ако прецени, че е налице подходяща ситуация, да въведе

незабавно временно антидъмпингово мито или да вземе други необходими мерки, но въпреки това мерките трябва да бъдат приети, като се отчита ситуацията вследствие от нарушението на задълженията. Във всички случаи, Регламент № 459/68 има за цел да гарантира, че налаганите мерки са приети в съответствие с изискванията и гаранциите, установени в член 10.

21. Аргументът, че Регламент № 1778/77 представлява своеобразна мярка, основана пряко на член 113 от Договора и че не попада в обхвата на разпоредбите на Регламент № 459/68, не отчита факта, че цялото разглеждано производство е проведено в контекста на разпоредбите, уредени от този регламент. С приемането на общ регламент Съветът, с оглед постигането на една от целите, посочени в член 113 от Договора, не може да наруши създадените правила при прилагането им спрямо конкретни случаи, без да влезе в противоречие със законодателната система на Общността и да наруши принципа за равенство на всички правни субекти пред закона.

22. Следователно, твърдението е обосновано и следователно искът, предявен срещу член 3, е основателен.

23. Ако в резултат на задълженията, поети от четирите основни японски производители съгласно член 14 от основния регламент, производството трябва да бъде прекратено, не е необходимо да се прилага член 17, който дава право на Съвета да разпoredи събирането на сумите, обезпечени чрез временно мито. Редакцията на член 17 показва още повече, че такова решение може да бъде прието само едновременно с налагането на окончателно антидъмпингово мито.

24. Следователно, Комисията може да предложи решение за събиране на обезпечените суми, само ако предложи „действия на ниво Общност”, с други думи, въвеждането на окончателно антидъмпингово мито. Това тълкуване се потвърждава от член 16, параграф 2, съгласно който Комисията трябва да направи предложение до Съвета за действие на ниво Общност най-малко един месец преди изтичането на временното антидъмпингово мито. Същото тълкуване се потвърждава от редакцията на член 17, параграф 2, буква в).

25. В действителност, съгласно член 19, параграф 3 от основния регламент, временно антидъмпингово мито може да се наложи, само ако се установи марж на дъмпинг и причиняването на значителни вреди. Изглежда това е било намерението на Съвета, когато в член 3 е предвидил, че обезпечените суми е „трябвало окончателно да бъдат събирани до размер, който не надвишава размера на митото, определено от този регламент”, с други думи, размерът на окончателното антидъмпингово мито, чието прилагане е било спряно.

26. Тъй като член 4 от Регламент № 1778/77 урежда само влизането в сила на предходните разпоредби, няма пречка цитираният регламент да бъде изцяло отменен.

27. От предходните твърдения и доводите, изложени от ищите в едновременно предявените иски молби по дела 118/77, 119/77, 120/77 и 121/77, следва, че Регламент № 1778/77 е незаконосъобразен и че искът е основателен. Следователно, е необходимо, в съответствие с искането на ищите, да се отмени член 3. Все пак, трябва да се отбележи, че отмяната на Регламент № 1778/77 по

никакъв начин не влияе на задълженията, поети от основните японски производители да преразгледат цените си, така че дъмпинговият марж да бъде премахнат. Следователно, тези задължения запазват своето действие и продължават да бъдат в обхвата на разпоредбите на член 14, параграф 2 във връзка с член 10 от Регламент № 459/68.

По съдебните разноси

28. Делото се печели от ищите.

29. Следователно, Съветът следва да се осъди да заплати разноските във връзка с иска за налагане на привременни мерки и по главния иск, с изключение на разноските, направени с оглед встъпването на FEBMA.

30. Съветът следва да се осъди да заплати и разноските, направени от NIPPON SEIKO и неговите клонове, встъпили в производството във връзка с искането за налагане на привременни мерки.

31. В заключение, встъпилата страна FEBMA трябва да заплати направените от нея разноси и разноските, направени от ищите във връзка с встъпването ѝ.

по изложените съображения, Съдът реши:

1. Отменя член 3 от Регламент (ЕИО) № 1778/77.

2. Осъжда Съвета да заплати разноските във връзка с искането за налагане на привременни мерки и по главния иск, с изключение на разноските, направени от встъпилата страна.

3. Осъжда Съвета да заплати и разноските, направени от NIPPON SEIKO и останалите страни във връзка с искането за налагане на привременни мерки.

4. Осъжда встъпилата страна – FEBMA да заплати направените от нея разноси и разноските, направени от ищите във връзка с встъпването ѝ.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 29 март 1979 година.

Подписи